

Ceratum aliud Mesue recipit rosarum, mastiches ana drachmas uiginti, foliorum absynibij siccorum drachmas quindecim, spicie Indæ drachmas decem, excipe cere pure uncias quatuor, olei rosati lib. una, & semisse simul igni liquatis, mox aqua rosarum aliquoties lotis, deinde uino ueteri, succo, cydoniorum, & pauco aceti.

DE EMPLASTRIS.

HÆC emplastrum cum r, & adiectiuè medicamentum, emplastrum sine r, Galeno dicitur, Latinis tamen placuit potius dicere neutro genere emplastrum, quos hinc sequemur. Emplastrum autem est medicamentum corpori admoendum, durum valdè & solidum ex omnibus propè medicamentis, præsertim pinguibus & siccis contactum.

In emplastra enim recipiuntur omnes partium partes, metallica itè & terrea omnia. Multæ etiam partes animalium ac interdum animalia tota.

Ex his autem quædam vires solas emplastro distribuunt, ut vinum, acetum, aqua, succi liquidi, hæc enim ad sui consumptionem coquuntur. Alia corpus tantum, & materiam emplastro conferunt, nullam verò aut minimam virtutem largiuntur, ut li-
tha

thargyros, cera, oleum commune, recens, & frequenter resina. Reliqua propè omnia & corpus & facultatè aliquam emplastro impertiuntur. Ex quibus patet scopos componendorum emplastrorum præcipuos esse duos facultatem, & consistentiam crassam, duram, glutinosam. Duos verò alios odorum & colorum minus esse præcipuos, & magis in ægrotorum gratiam quàm medicamenti naturam, recipit tamen ob apprehensionem, magni quoque sunt momenti, præcipuè odor. Is enim bonus cerebro, cordi, vtero, commodare possit: malus nocere, in sumendis verò coloris, & præter hos saporis magni quoque ratio est habenda, vt in methodo componendi medicamenta ostendimus.

Ex his radices, cortices, ligna, folia, surculi, flores, fructus, semina sicca, & simul puluerata, vel cum aliis, ferè postrema miscentur cocto emplastro cum aristolochia, gentiana, chamæleon remoto ab igni emplastro à Galeno miscentur: si qua verò ex his recentia & viridia sumantur, vel ex humore aliquo coquuntur, cernuntur, miscentur: vel succus ex his si succulenta sint tritis expressus incoquendis aliis seruit, & in vaporem exhalat, viribus tamen relictis, vt in emplastro de genua. Id quod etiã
muc

muccaginibus commune est, sed minus hæ ob lentorem exhalant.

Oleum tamen & mel adhuc multum ab- solutis emplastris superest.

Qui verò succi constantes & corpulenti (vt aloë, hypocisthis, glycyrrhizæ succus, acacia, glaucium, lycium, elaterium, meconium) in emplastra veniunt, si recentes sunt, aliquo rei propositæ idoneo humore sol- uuntur, qui coctione prius est consumendus, quàm illi composito misceantur, aut saltem simul incoquendo cõsumetur. Si autem sic- ciores sunt, tamen adhuc teri contumaces, pi- stillo calido, & ob calorem siccante teran- tur, nisi si qui sint friabiles, vt aloë, scammo- nium, tam succus, quàm liquor. Dicti verò succi omnes refrigerari iam incipienti em- plastro miscendi sunt, vel dum cerati consi- stentiam habet emplastrum, si illorum suc- corum substantiam & facultatē manere vo- lumus in emplastro.

Sed succi sicciores, vt rarius in emplastra recipiuntur: sic liquores, gummi, resinæ, me- tallica omnino frequentissimè.

Liquores autem vt galbanū, opopanax, fagapenum, ammoniacum aceto vel vino vel alio competenti humore macerati dis- soluuntur, colantur, coquuntur ad humoris illius consumptionem, in emplastriq; con-
sist

sistentiam coguntur, tuncque pondus illorum quæsitum in scriptura sumitur. Si verò horum duo, tres, quatuor in idem emplastrum recipiuntur: sed pondere diuerso, vt in emplastro diuino, separatim liquores singuli sunt macerédi, dissoluédi, colandi, coquédi, vt cuiusq; per se pondus legitimũ accipiatur id quod ante hanc per colum purgationem fieri probè non potest ob ramentorum, seminum, fordium, & aliorum largam in multis horum mistionẽ. Si verò puri sint, aut cultello purgati, potes initio statim pendere, & mox simul dissoluere, colare, & emplastro propemodũ cocto incoquere ad humoris ascititi consumptionem. Quod si iam dissoluti, colati, appèsi, & per se cocti ad emplastri crassitudinem, vt dictum est, venerint, percocto iam emplastro iniiciuntur. Sunt qui terebinthina pauca, si hanc recipit emplastrum, percoctos prius resoluãt quàm iniiciant.

Galbanũ ligneo pistillo tusum aliquãdo cæteris ab igne depositis iniicitur, aliquãdo parũ incoquitur, raro multũ: ammoniacum sepe multũ coquitur, aut separatim, aut cum emplastro, interdum minus: est, quando digitis ad ignem, vel solem dilatatum mox vbi alia, sed remota sunt ab igne sublata iniicitur, donec liquefcat.

Amm

Animoniacum solum impositum squa-
lida & arida reddit emplastra, nisi cera & re-
sina, vel alia ad emplastricam confectionem
idonea misceantur.

Vinum verò, acetum & alia id genus co-
quendo tota consumuntur, viribus tamē (vt
dixi) in medicamento relictis pro varia ace-
ti & vini natura. Neque enim idem potest
acetum ex vino austero, & acetum ex vi-
no valenti, adhæc tenue, purum, album va-
lentius est, in tenuando & penetrando quàm
contrarium: sic vina medicamētis varia ex-
petuntur, nunc austera in emplastris epulo-
ticis: nunc generosa, quale Falernum, si dige-
rendum valentius est. Ob id à medico sunt
hæc distinguenda in suis scripturis.

Oleum emplastris primà ratione misce-
tur ad coctionem, deinde vt emplastrum
fiat anodynum, resoluens, molliens, vt que
medicamenti vis acris, vel austera obtun-
datur.

Oleum commune emplastris miscetur,
vt materiam præstet: sit que cum cera liqua-
tum, & mistum emplastrorum corpus, cui eu-
phorbium vel alia misceantur. Sæpe autem
ad metallicorum coctionem adhibetur, vel
solum, vel cum aqua, vel aceto, vel vino.
Solum cum axungia in emplastro diachalci
teos ad lithargyri & chalciteos coctionem:

fol

folo item vel cum diuersis humoribus lithar-
gyros læuissima ferè veteribus coquitur ad
sordium consistètiã, metallicis quibusdã,
vt squamma æris, cerussa, nunc initio adie-
ctis, nunc postea, pro variis medici scopis.

Oleum verò vetus quanquã & materiam
præbeat, tamen ad digerendum miscetur: id
quod quanto vetustius est, tanto in id effica-
cius. Eadem ratione omphacinum oleum,
vel simile ad astringendum & refrigeran-
dum miscetur: lotum ad refrigerandum, &
dealbandum. Composita quoque olea om-
nia, & vnguenta in emplastra immitti pos-
sunt, vt præter materiam, facultatem quoq;
suam immittant.

Additur etiã oleum, vt resinarum sicco-
rũ, & ceræ vetustioris siccitatè corrigat: id
quod resinæ recentiores quoque præstant.

Oleum hyeme vnguentis quibusdam, cæ-
ratis, emplastris largius miscendum quàm
æstate, à cuius calore semifusum, mollius
reddit vnguentum ceratum, emplastrum, vt
durius idem oleum ab hyemis frigore con-
cretum. Eadem ratio resinarum, liquidarũ,
& siccarum, minus & ceræ, vt olei partè co-
tylæ quartam hyeme, æstate octauam: mi-
scet Galenus, interdũ corylas olei quatuor
hyeme, tres æstate idè miscuit. Resina tamè
& cera quanto pinguior, humidior, recen-

tior, tanto paucior tam hyeme quàm æstare miscenda est: sed tamen parcius adhuc æstare quàm hyeme.

Mel panaciæ & aliis quibusdam emplastris miscetur, vt corpus præbeat emplasticum, & prætereà siccat, tergeat, digerat, à putredine vendicet.

Cera in emplastris solum materiæ locū habet nō efficaciam virtutis adiuuat, vt interdum resina, non tamen omnibus, vtpote materiam aliunde fortitis cera miscetur, aut resina. Nam emplastrum diachalciteos neutram recipit, quōd consistentiam emplastri iustam suppeditent lithargyros, chalcitis, & axungia à membranis purgata, cum oleo cocta. Ad hæc quibus ladanum miscetur si larium est, ceræ vicem sustinet, vt ea non sit addenda.

Quantus enim emolliendi vis exigua cere adsit, tamen illius causa non iniicitur.

Porrò cera vel est recēs, & ob id pinguis & glutinosa magis. Hæc quæ æstare parcius est miscenda, vt oleum hyeme, largiori manu vtrunque, & ratione eadem pices, & resina. Quæ verò cera est sicciore, vel natura, vel tempore hæc minus diu coquenda, & sæpè oleo aliquo vel resina liquidiore humectanda. Adde, quod cera alba seu natura, seu lotionem ad candorem quoque interdum additur. Propoleos ferè eadem quæ ceræ consistentia & ratio, sed facultate trahēdi vehementer

menti est prædita, quàm cera, vel nullã vel minimam obtinet, quanuis nõnihil digerit, sed inter digerens & tractorium aliquid inter est Galeno initio lib. 7. c. ph. g. Propolis ob id ferè semper remoto ab igni emplastro miscetur, ne vis eius attractrix exhalet.

Gũmi thuris omniũ frequentissimè in em. *Gummi.* plastra Græcis veteribus recipitur, myrrha & sarcocolla non rarò, bdelliũ & styrax interdum, cætera rarissimè, nisi quod caphuram, & alia quædam Arabes ac neoterici frequenter hodie suis emplastris commiscent.

Thus autem persæpe miscetur empla- *Vt lib. 5.* stris ad obtundendam aliorum valentiorum *meth.* violentiam nonnunquam vt materiã præ- *Manna* beat emplasticam, præsertim quod recen- *Græcorũ.* tissimum est ac pinguisimum, nõnunquam vt affectus causam coquat, & modicè digerat. Rationibus iisdem manna ipsis miscetur, ac præter eas vt modicè astringat. Gummi alia ferè miscentur quo emplastris facultatem aliquam suam largiantur, ac non multò ante resinas iniiciuntur, idque quia substantia sint aquea & crassiore cũ resinæ sint aeræ magis & tenuiores, vt in simplicibus diximus. Si verò gũmi sint liquida & recentia eorum quæ humiditatem multam, & virtutem in emplastro manere velimus parum diu incoquantur. Quod præceptum succis

liquoribus, resinis, & aliis per multis est commune: quia coquendo sicciora euadunt, & viribus velut exanimantur.

Gūmi liquores semper in fine misceantur, & succi sicci: quæ si humore aliquo fuerunt soluenda, ad illius consumptionem prius coquantur, post misceantur, quando emplastrū incipit refrigerari. Succu liquidu in emplastro de ianua coquendi cum oleo. Herba virides in emplastro gratia dei cum vino coquantur ad eius consumptionem. Ex oleo coquantur emplastra, vt apostolicum, ceroneum, oxycroceum, diuinum, & contrapuram, diachylon, vel ex succis, vt emplastrum de ianua: vel lacte, vt emplastrum gratia dei.

Chalcanthum aceto solutū depositis ab igne paulatim miscetur Galeno cauenti ne effruescat. Aes vstum, ærugo, chalcitis, magnes, bolus Armenica, terra Lemnia, sulfur, auripigmētum, & cætera puluerabilia in flumine depositis ab igne miscentur. Adeps super ignem miscetur semper agitando, crocus humore solutus dum fiunt magdaliæ & moschus miscentur.

Resine.

Resina lentiscina, terebinthina, laricea, pitynia seu pinea, picea, abietina, cupressina emplastris miscentur sæpè ad consistentiam ipsorum constituendam tantum, seu vt ma-
ter

teriam & corpus emplastro cum aliis præbeant, interdum vt lentorem & glutinosam qualitatem impertiantur, cum per alia emplastrum pinguis expers, nec adhærēs per se partibus est, at per se promptè excidens.

Est quando vt virtutem aliquam emplastro afferant digerendi, tergendi, siccandi, vel aliam cuique seorsum resinæ peculiaris, vt in ipsarum historia docui in simplicibus. Quantum autem vniuscuiusque sit miscendum, & quādo coctioni sit vna quæuis miscenda, postea à suis locis audies.

Terebinthina quamuis valentius quàm cera emollit, ac præterea calfacit, & digerit: sæpè tamen emplastris iniicitur, vt ea tantum reddat glutinosa, non vt facultatem aliquam, vel nouam tribuat, vel augeat, Alia item resinæ similiter pingues eadem ratione.

Quando autem ea miscetur, & simul liquores, aut succi sicci. His humore idoneo solutis, coctis, ad humoris consumptionem coctis, rectè commiscetur terebinthina, deinde ambo percocto emplastro, & ab igni deposito permiscetur, vt ignem nullum, vel minimum sentiat terebinthina. Siue per se siue cum aliis in emplastrum veniat, vt in emplastris diachylo maiore, de meliloto, de muccaginibus.